HERBERTUS CLARAEVALLENSIS. LIBER MIRACULORUM S. IOHANNIS BAPTISTAE
u. a. Stams, 13. Jh. (T. I 13. Jh. und T. II um 1300) Seite 10r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31304
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

pencaret. Subito istum apparuit illi iam plene uigilanti. et corpeis oculis in
tuendum se optulit. Stabat g̃ comm̃ coram eo. ita ut manu facile tãgi
posset. diligenter eum considans et qui exploranc utrum dormiret an uigilaret.
more uidelicet eorum qui excitant aduigilias dormientes. Erat aut indut
habitu monachili. hoc modo similans monachũ. qui uix eunde nouit
ũ stabat. Quem ipm fore estimanc. mirabat admodum de eo nouci. cur ita
defixus obtutibus eũ intuet. Cumq; reflexo lumine eunde monachũ iuxta
se mane aspicet. primus ille q̃ iuclebat euanuit. Tunc g̃ reuelante spu.
sancto ille ipm eunde di famulum agnouit affuisse. qui desolati presentiã suã pau
peri atq; desolato dignat suat exhibere. Nam c̃ abeo euanuisse. uisum e q̃ qui
sensibilit. procidit ei illapsus fuisse. Vn uehemet accens in amore di et bissi
mu uiri illico tot imuibilum rapt qui ext se fuit. Denicq; sequenti nocte cũ
vigilis fratrum interet. similit talem et tantã diuine uisitacois gratiam ibide
expt e qlem et quantã in mira sua nuq̃ antea sentit. q̃ totũ mentis eide
sci obtinuisse se nõ dubitauit. Cũq; ycies pios memoriã habundantie
suauitatis hui recolendo frequenti eructaret. fundebat ubrim dulces lac
mas et pias. qbz die noctu q̃ sacari n potat. Accidit aliqn ut
iste di famul iubente bo eugenio papa qndam ducatu ei pterea contribe. ne
aut suimo pastore ingredet malumania. irlimitanum ut cunrado ipatore et
ipo tre pficatur. Cumq; ibide signis et ututibus coruscaret innumis. uides
impr mirabilia magna q̃ peum dnt ostendebat. ceis signũ d manu illi
accepit. ierosolimã pfectur. Nec distulit ide facere infinita hoũm multitudo.
ita ut incredibili fidei ardore succensi. scissuris et fimbias de uestimentis fa
muli di. q̃ pp hoc ipm noua frequent accipe cogebat. undiq; cratim diripi
ent. seq; infelices arbitrent. qcumq; d indumtis ei ces bre n merent.

L. II c. 22